

POSTANOWIENIE

22 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa Ł. W. i A. W.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z 30 marca 2023 r., II Ca 1186/22,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

**2. oddala wniosek powodów o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (postanowienia SN: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ.; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, ponieważ brak jest korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżący wskazał, że zaskarża wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 30 marca 2023 r. w określonej części tj. co do pkt I w części zasądzającej od pozwanego na rzecz Ł. W. i A. W. łącznie kwotę 61 034,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty, co do pkt II w całości i co do pkt III w całości, natomiast wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Wniosek powodów o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną, został powiązany z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę jej przyjęcia. Żadne z takich rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, zatem nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania

kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie – innym – rozstrzygnięciem (zob. postanowienia SN z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, i z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

[wr]

[a.ł.]